

(Alle foto: Elin Hæreid)

n aktivitet

råd er at fleire må bli meir aktive, og agility er både fysisk og psykisk for hund og eigar, seier Hunderi, og meiner dette er trening hundane set pris på.

– Dei skrik i bilen når me kører til trening om dagane, for dei veit kva som skjer, og det er bra at hunden får brukt hovudet sitt meir enn at dei berre får ein runde rundt torget.

– Moglegheitene for eit betre miljø er absolutt til stades, og slike kurs er noko som passar for folk i alle aldrar og uansett hunderase. Me fekk veldig gode tilbakemeldingar på kurset me heldt førre helg. Og no ser me fram mot å delta på stemne i Voss i starten av april. Det er målet vårt.

Søkjer aktive medlemer

I dag har hundeklubben i Årdal litt over 100 medlemer, og Hunderi ønskjer seg endå fleire og ikkje minst aktive medlemer.

– Det er berre å mælda sin interesse. Ta gjerne kontakt

med meg, seier Hunderi, og oppfordrar interesserte å sjekka Facebook-sidene der du finn nødvendig informasjon.

Ungdomsgruppe

Ved oppstarten for tre år sidan hadde også hundegruppa ei barne- og ungdomsgruppe, men dette heldt berre i halvtanna år. Det er noko hundeklubben satsar på å få til igjen på sikt.

– Dette er eit tilbod til alle, til og med om ein ikkje har hund. Det kan ein få låna av oss. Ma tilbyr dette fordi, det kan av ulike årsaker, vera at ein ikkje har moglegheit til å ha hund i familien på grunn av sjukdom til dømes, men også til personar med handikap slik at dei får sjansen til å vera med på dette. Me ser på det som eit godt tilbod for dei som er glad i hundar, seier Hunderi.

Morten Sortland
morten@sognavis.no

Oppdag

Oppdag Sognefjorden, Kaptein Mads fra tv serien oppdrag Sognefjorden seiler langsetter Sognefjorden og gjør sine betraktninger om livet i fjorden slik han ser det.

Det å være hotell-direktør i Sogn

ER DET NOEN der ute som tror det er enkelt å være hotelldirektør i Sognefjorden? Med en slik tittel føler det både heder og ære, og en smule arbeide.

Jan Erik Lie på Leikanger fjordhotell er en av disse. Når du ankommer kaien på Leikanger og jeg legger første trossen ned er det fullt mulig at Jan Erik allerede har løpt bredbrett ut og står ved skutesiden for å fortelle en god historie. Den aller beste er om turbo investor Idar Vollvik som under glansdagene ankom med helikopter til hotellet for å sprute champagne bobler over rotorbladene. Og hotell direktøren viser med hendene hvordan det hele gikk når boblene traff rotoren og samtidig som han snubler litt i sine egne ben.

RUNDT HJØRNET VENTER nok en smarting, Sigurd Kvirkne. Han har hemmelig tilholdssted i kjelleren under det staselige hotellet hvor han danderer vinflasker av glass opp i hyller. Dette gjør han på dagtid mens han på kveldstid tar oppstilling i veikrysset mellom resepsjon, bar og inngangen til restauranten. Her har han på seg lese briller og losr skjenkede bygdefolk ut igjen og dresskledde italienere inn i spisesalen. Han kjenner absolutt alle, og svenske turoperatører blir ønsket velkommen som om de var hans eneste sonn og Japanske reisebyråer bukkes inn som om de var hans egen mor. Det er dog ikke alle han drar kjensel på men da sier han bare, «men er det ikke»... og så forteller de selv hvem de er og alt går nesten av seg selv.

KVIKNES ER EN familiebedrift med stor F så derfor har han plassert syster Kari bak resepsjonsdisken og sin egen mor inne i suvenirbutikken. Alle har det samme gliset hver gang ein fornøyd gjest går ut og kronene går inn.

EN ANNEN AV HOTELLDIREKTØRENE i Sognefjorden jeg seiler innom er Bård Huseby i Fjærland. Han er min

personlige venn og har endelig skjønt det etter å ha driftet Tørvis bre, ski og champagnne hotell en periode. Nå har han isteden tatt på seg kokkeuniformen, stupike uniformen, regnskapsdressen og kjører til og fra Bremuseet hver gang det byr seg en sjanse. Enmannsbetjent burde det stått utenfor inngangen.

HELT INNERST DER inne i Gudvangen sitter vikingekongen himself, Olav Hylland, hotell direktør og restaurantbaron på stedet der ein ikkje trudde nokon kunne bu. Og det vasser inn japanere og amerikanere i et vannvittig tempo hos Olav på Gudvangen Fjordtell. Når jeg legger til på kaien hans har han allerede analysert passasjerene som er ombord med tanke på utvalget i suvenirbutikken og hva han skal servere til lunsj. Hylland er prøff til fingertuppene om noen skulle tro noe annet, og han teller hvert øre som kommer inn og vet akkurat som Kvirkne hvem det er verdt å hilse på og ikke.

DET ER FULL fres om sommeren for alle de vakre hotelldirektørene i Sognefjorden, og jeg ser gliset på de når sesongen er over og det private barskapet endelig kan åpnes. Det er andakt over situasjonen når sist gjest er loset ut for sesongen og hotell direktøren tar av seg brillene og griper til første og beste flasken. Her skal festes for nå er jeg så lei av å bukke inn og bukke ut turistene som ser på fjorden min med kikkert.

SÅ HAR DU vurdert å bli hotelldirektør i Sognefjorden, sørge da for å bunkre godt opp med tålmodighet, en bunke penger, vennskapelig innsats og en karriere som varer livet ut, ja så er du der!

God helg godtfolk!

Mads Bækkelund